

jeg mit Parti, selv om jeg maa mene, at der her sker noget, som er lidt af en Retfærdighedshandling. Overfor Udtalelserne om, at man her krænker en Ejendomsret, vil jeg sige, at Arbejderklassens Ejendomsret er blevet krænket mange Gange haardere gennem Tiderne, uden at nogen fra de Herrens Side har følt Anledning til at protestere.

Asger Karstensen: De faa Bemærkninger, den ærede Justitsminister eller Statsminister . . . (*Justitsministeren* [Zahle]: Justitsminister!) . . . om Forladelse: Justitsminister rettede til mig, forstod jeg ikke ganske. Jeg kunde nok se paa den ærede Minister, at han selv var glad ved, hvad han sagde, og jeg mærkede jo ogsaa paa de Radikale og Socialdemokraterne i Salen, at der vistnok var en Aandrighed, han skjulte, medens han talte. Derfor vil jeg gerne anmode ham om at fortælle, hvad han mente med, at min Tale for Privatejendomsretten og det private Initiativ skulde være særlig socialistisk tilskaaret. Det forekommer mig at være en saa mærkelig Udtalelse, saa dybsindig maaske, at en let populær Forklaring af den kunde have sin Interesse. Jeg skal ikke fordybe mig i det, jeg udtalte før. Jeg sagde formentlig saa tydeligt, at alle kunde forstaa det, at jeg betragter den Form for Ejendomsret, som ligger i fideikommissariske Baand, Len og Stamhuse, som en saa særlig Art af Ejendomsret, at den maa man bort fra, og at det nu er det rette Tidspunkt til at komme det. I øvrigt advarede jeg imod, at man benytter Reformen som disse til vidtgaaende Indgreb i Ejendomsretten og som et Slags Springbræt for at komme videre i samme Retning.

Hvad angaar vore Adelslægters Værdi, da skal jeg indrømme, at det er meget rigtigt, at der sidder ikke mange Repræsentanter for dem her paa Rigsdagen. Men man kan da endelig have Værdi uden at være Rigsdagsmand. Jeg kender mange Ministre, der ikke har megen Værdi, og der kunde ogsaa tænkes Rigsdagsmænd, hvor underligt det end lyder, som ikke havde nogen større Værdi, derfor synes jeg ikke, man har nogen egentlig Maalestok for, hvor meget Folk er værd, i den Omstændighed, at de indtager en Plads i Rigsdagen. Jeg synes, man maa sige, at der har været gjort en god Indsats fra mange Sider indenfor disse Slægter. Man gør jo sig selv ringere ved ikke at ville anerkende dette, og jeg synes ogsaa, Ministeren i sin sidste Tale selv var noget inde paa det.

Til det ærede Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) vil jeg sige, at jeg fastholder, at den Tale, Hr. Schovelin holdt i Folketinget, var af almindelig politisk Karakter, en Karakteristik af en bestemt Politik, som han mente de Frikonservative i Landstinget havde ført, og ikke nogen almindelig Kritik af Godsejerstanden eller af Lens- og Stamhusbesiddere med Hensyn til deres Indsats i øvrigt i Samfundslivet.

Marott: Jeg antager, den højtærede Justitsminister selv vil forklare den ærede sidste Taler (Asger Karstensen), hvad han mente med Bemærkningen om, at det var en for os Socialdemokrater udmærket Tale, det ærede Medlem havde holdt, og jeg vil derfor kun fremhæve en enkelt Sætning i denne Tale. Det ærede Medlem sagde: Man skal ikke skære dybere i Ejendomsretten end højst nødvendigt. Nej, det er rigtigt nok, men man skal ogsaa skære i Ejendomsretten. Det kan vi kun være tilfredse med, at det ærede Medlem indrømmer. Og vi kan ogsaa give vor Tilslutning til hans Udtalelse om, at man ikke skal skære dybere end højst nødvendigt. Det agter vi heller ikke at gøre. Vi Socialdemokrater er ogsaa fuldkommen enige med det ærede Medlem i, at man ikke skal skære dybere i Ejendomsretten end højst nødvendigt, men man skal skære, og man skal have det nødvendige. Hvis man ved at skære i Ejendomsretten kan faa det nødvendige til Livets Ophold for Befolkningen, saa skal vi ogsaa skære. Saa skærer vi løs og haaber, at det ærede Medlem for Fremtiden vil være med til at skære godt ned.

Maa jeg i øvrigt sige, at jeg kan ogsaa kun være tilfreds med, at den højtærede Justitsminister nu forlader det til Tider ret strenge juridiske Standpunkt, han har staaet paa i denne Sag, og gaar over til det Bransagerske Standpunkt, saaledes som dette fremgik af det Citat, jeg tillod mig at oplæse før. Det var en ganske udmærket Udtalelse, der her forelaa fra et i sin Tid fremragende Medlem af det radikale Venstre, og jeg fastslaar, at den højtærede Justitsminister, ikke at tale om den ærede Ordfører for de Radikale (N. Frederiksen), er enig med Bransager i, at man skal tage denne Sag, som han forklarede det. Men den højtærede Justitsminister tager fejl, naar han mener, at det er os Socialdemokrater, der har brugt juridiske Spidsfindigheder i Spørgsmaalet om Len og Stamhuse. Det har vi aldeles ikke. Vi har netop været